

Naročnina: doma na sküpní naslov mesečno 2 D., na posamezníga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak nižje. „Poslano“ i med tekstem vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popúst po dogovori.

Blaženi Mikloš Tavelič.

Denešnje nedelo, novembra 14. svetimo v Jugoslaviji prvi novi osvetek. Obhajamo god mantrnika Mikloša Taveliča, koga je rodila hrvatska Dalmacija. Letos je, kak smo tudi pisali, posvečen v Jeruzalemi lepi oltar na čast blaženomi Mikloši Taveliči ob priliki hrvatskoga romanja, štero so vodili prezvišeni g. nadškof pomočnik, dr. Štepinac.

Z dovoljenjom svete Stolice se bo odsehmal vsako leto obhajao nov. 14. god blaženoga Mikloša Taveliča. Da bomo znali, koga častimo te den, na kratki popišemo njegovo življenje.

Tavelič Mikloš je rojeni v Šibeniki v Dalmaciji i to od poštivane plemenitaške rodovine okoli leta 1350. Oča njemi je bio brščas Tavelič Bogdan. Dobro odgojen mladenec je začüto v sebi pozvanje v redovniški stan i je zato stopo v mlado frančiškansko družino. Prva leta samostanskoga življenja je preživo v Bribiri v severnoj Dalmaciji, šteri samostan so nastavili hrvatski knezi Šubići. Dnesden ne stoji več v Bribiri frančiškanski samostan, samo razvaline od njega se vidijo, porušili so ga Törki. Šubići, ki so ga nastavili, počivajo v Trogiri v stolnoj cerkvi, deloma pa na Hrvatskom, kama so se izselili i gde so nastavili imenitno družino Zrinjskijovo, znano iz hrvatske i vogske zgodovine. Madjari so jo zvali za Zrinyi-je.

Mladi Mikloš Tavelič je zaželo v svojoj duši, da pride bliže k tistomi kraji, kde je živo sv. Frančišek, nastaviteo frančiškanske družine, da se tam napuni ž njegovim duhom. Njegova žela se je spunila i je z dovolenjom svojih naprejpostavljenih bio premeščen v Rivortoro, v mesto blüzi Asiza, kde je sv. Frančišek začeo i dovršo svoje bogolübnno življenje. Blüzi Asiza se je vado v jakostaj sv. Frančiška mladi Mikloš i proso svojega redovnoga Očo za njegovoga düha i dobo ga je. Kak sv. Frančišek, tak tudi blaženi Mikloš je iz srca želo samo edno: Jezusa i rešenje düš. Njegovi naprejpostavljeni so vidili njegovo gorečnost za božo diko i rešenje düš i zato so go poslali v Bosno, naj tü svoj hrvatski narod, ki je zajšo na krivapota v krivo vero bogomilcov, naj te svoj hrvatski narod pripela nazaj k pravoj Kristušovoj veri. Dvanajset let je blaženi Mikloš z vsov gorečnostjov delao v Bosni za pravo krščansko vero, povračüvao krivoverce i vernike potrdjavao v kreposti z deljenjom svetih svestev i z gorečimi predgami i molitvami.

Spodobno k sv. Frančiški tudi Mikloš je zaželo iti med pagane glasiť vero Kristušovo i za njo svojo krv prelejšati, da bo ta tembole cvela. I ta njegova vroča žela se je spunila. Predstojniki so ga poslali v Sveto Zemlo v Jeruzalem, gde so te gospodüvali Saraceni, poganski mohamedanci. V jeruzalemskom frančiškanskem samostani so živeli z blaženim Miklošom še trije drügi goreči frančiškanje i to Deodat, Francoz, Peter i Števan, Italijana. Vsi štirje so živeli svetniško življenje i hrepeneli po venci mantrništva. Dugo so molili i goreče prosili božo pomoč, da blagoslovi njihovo prizadevanje, da te poganske mohamedance spravijo v krilo prave katoličanske Matercerkve. Okrepleni po molitvi, stopijo vsi štirje leta 1391. novembra 11. pred džamijo, mohamedansko molitvarnico i iščejo poglavara, kadija.

Kak ščejo v džamijo stopiti, njim Saraceni zakričijo: Kama ste namenjeni i ka iščete tü?

Ščemo gučati z vašim kadijom od reči, štere rešijo vaše düše.

Tü ne stanüje kadija, nego hodite z nami pa vas pred njega pripelamo.

Kak so goreči misijonarje stopili pred kadijo, so njemi začeli ze vsem

Glasi od Španije z Portugalije.

Hüdobija v Santander-i.

Grozovitosti, štere so delali komunisti v tom nesrečnom mestu, pravi eden francuski časnikar, šteri je vido vse to, ka je napisao, si nišče nemre misliti. V 13 mesecaj rdečega vladanja, so tej porušili cerkvi, zropali hiže, zostradali celo okolico i spoklali so 11.000 nedužni lüdi. Vicente-ji so razparali črevo; ednomi Varez-i, šteri je nej šteo vödati pajdašov, so djali bombe na telo, štere so ga raztrgale. Tren neprijateljskim soldakom so vzeli življenje tak, ka so je žive na falačke razsekali. V Adi so dali plivanoši spiti eden liter bencina, šteroga so vüžgali v njem. Francuza Donnet-a so bujli samo zato, ar si je od mraza drgao roke, oni so pa pravili da se veseli zmagam neprijatelov. Po hižaj so hodili prosit peneze. Što je ne dao, či tudi nej meo, so ga bujli. Nej so pitali maš ali nej; samo daj ali pa smrt. Od 11.000 lüdi, so jih 3000 v morje vrgli pri svetilniki „Cabo Major“. Prle so jim na noge zvezali kamenje, ka so sirmacije stali v vodi haptak kak soldacije. Časnikar Dutrey je sam vido v vodi tri tak stoječe soldake. Bili so že na pou razjedeni i so silili gor, da pa kamenje je nej püstilo. Kda se je voda gibala, so se tüdi oni gibali kak strašila. Pazniki toga svetilka, šteri je vido nesrečno smrt taki v vodi, se je pamet zmešala. Včasi so komunisti pravili vlovlenim, da je vö püstijo če do plesali i jim smeje delali. Neštérni so resan vörvali i so resan plesali i dosta smeja napravili tem razbojnikom. Pomagalo pa nej nikaj. V vodi so najšli smrt kak drügi. Ne je redko najti v ribaj čunte i človeče lase. Največeje veselje so meli v tom, da so mantrali svoje veččare. Kda so klali celo družino, so začnoli najprle pri

najmlajšem. Oča je mogeo gledati smrt vsej svoji. Brat je mogeo biti svedok, ka je brat mrtev i šče te samo so ga bujli. Tak se je zgodilo trem bratom Salinas, dvema Negrette i dvema Francuzama Chevalier. Od teva je najstarejši proso, ka naj njega bujejo na mesto mladoga, ka de bar té pomagao betežnoj materi, šteroj so tüdi moža malo prle bujli. Odgovor je bila smrt obema. Zavolo toga, ka so neprijateljski zrakoplovi metali bombe, so se komunisti maščevali nad zgrabeniki. Pod vodstvom edne babe, zvane „La libertaria“, štera je že zgübila edno nogo med takšim nesramnim delom, so vdrli na ladjo zgrabencov. V edno sobo so lüčili štiri bombe i bujli 3, drüge pa ranili; v drügo so pa lüčili 6 bomb. Tü so bujli 7 i dosta jih je ranjeni. Zdaj so pa prignali doktore i so pravili, ka so se že namasčevali, ka zdaj do je vračili. I resan v par minotaj so vsi bili zdravi pri ljubom Bogi. Vrgli so se na ji z nožami i so je tak zdravili. Po imeni so je zvali, kak so pa šli vö, tak so je strelali. Kda so pozvali ednoga kapitana, je te pitao: „Kama strelate v hrbet ali pa v prsa? Jaz ščem biti streljeni v prsa.“ Tej so njemi pa odgovorili: „Mi ne strelamo, mi kolemo.“ Nato so ga pa strelili. Eden zgrabenec je spomino komuniste, šteri so zakapali svoje žrtve, da šče eden je na pol živ. Siromak malo je falilo ka so šče ne njega živoga zakopali. Po tri dni so nej dobili nikaj, nej krüha nej vode. Vsi so bili betežni, bledi, sühi, z dugom bradom. Vsi so meli samo edno sobo za spanje, jelo, stranišče za vsako potrebo... Časnikar pravi, ka vse to se je godilo v Santander-i i ka se isto godi vse širom gde šče vladajo komunisti. (Da Voz.)

JUGOSLOVANSKI PÜŠPEKI OD KONKORDATA.

Poročale so že „Novine“, da je bilo pred dobrim tjednom v Zagrebi spravišče vsej jugoslovanskih püšpekov. V svojem uradnom poročili so püšpeki povedali, da boše katoličanska cerkev v vsakšem primeri znala braniti pravico 6 milijonov katoličanov v Jugoslaviji i da je ne potrebno odgovarjati na licemesrko — kimavsko 19 letno zatrvanje ednakopravnosti katoličanske cerkve v kraljevini Jugoslaviji. Püšpeki so se izjavili, da so

edini s španskimi püšpeki glede presojanja dogodkov v Španiji. Nadale se družijo želi nemškim katoličanom, da bi tüdi nemški narod doživo mir Kristušov v kralestvi Kristušovom. Končno pravijo püšpeki, da z zamestavanjom Kristušovih navukov rastejo krivice i našilja, ki jih je ne mogöče odstraniti s krvavimi revolucijami i ne z novim poganstvom, liki samo s povratkom k Kristušovoj veri.

ognjom svoje düše razlagati krščansko vero, štera jedino more zaveličati človeka i ka je saracenska poganska vera kriva vera. Pri toj razspravi je bilo vnogo lüdi navzočih tak kadijovij tanačnikov, kak drügoga naroda, ki je vünej stao na trgi i poslušao goreče predge misijonarov.

Odgovor na razlago Kristušovoga navuka je bio te, da so Saraceni začeli goreče misijonare preklinjati i grditi. Razkačeni kadija je srdito pita:

Jeli ste vi to, ka ste dozday gučali, premišleno gučali ali nepremišleno? — Vse, ka smo dozday povedali, smo premislili. Mi smo pri popolnoj zavesti i zdravoj pameti, i vse, ka smo povedali, smo povedali zato, da rešimo vaše düše. Kadija je pita: Ščete vse, ka ste povedali, prezvati?

Niti edne reči ne prezovemo, odgovorili so misijonarje ednoglasno. Mi smo pripravleni za našo sveto vero sprejeti verige, biče, temnico i smrt prle, kak bi samo edno reč prezvali.

Na to je kadija s svojimi svetovalci obdržao spravišče, na šterom je misijonare to v velikoj srditosti na smrt obsodilo. Narod razjarjeni je pa kričao: Bujte je! Presmeknite je! Ne so vredni, da živejo!

Mučenike so najprle bili z palicami. Z temi so je tak namlatili, da so sveti mučenicje na pol mrtvi, brez zavesti ležali na tleh. Kak so pa malo

k sebi prišli, da je kadija v železo vkovati i v vozo vrči. Tü je privežejo k štiram stebrom, njim položijo na čela mučila i je ostavijo tam brez jela i pila. V tom mučnom položaji so ostali tri cele dneve. Zatem je pripelajo na prosto, kde je bila naložena velika grmada. Pred gorečov grmadov je pita kadija: Jeli ste pripravljeni prezvati vse, ka ste prle gučali? Jeli ste pripravljeni se odpovedati Jezusi sprejeti našo vero?

Sveti mučeniki so odgovorili: Niti reči ne prezovemo i nikdar ne bomo zatajili sveto lme i navuk našega Odršenika.

Na to kadija migne svojim oboženim vojakom, naj izvršijo svoj poseo. I tej divjaki so tak razmrcvarili i razsekali te štiri svete mučenike, da iz razsekanih kotrig neso moglo spoznati, da je to človeče telo bilo. Nato so tak razsekana tela mučenicov vrgli na grmado, da bi tam zgorela.

Pa glejte boži prst! Ogenj se ne dotekne toga razsekanoga mesa. Zakürjijo zato vojaki ešče močnejši ogenj i zmečejo tela notri, pa zobstom, ogenj se jih ne dotekne. To posküsijo ešče tretjikrat, a tela ostanejo kak so bila, ogenj ne jih je niti posmodo. Gda je kadija vido, kak se narod čüdi tomi čüdnomi dogodki, da sveta razsekana tela zakopati, da bi je krščeniki ne mogli najti. To se je godilo ravno na denešnji den, novembra 14.

Samostan de Mafra

Mislim, ka de zanimalo čtevce Novin, če napišem par reči od toga samostana, šteri je eden od največši i najjakši spominov dobrošćni kralov, Španije. Mafra je edna nasebina, pravijo, ka so jo Rimlani postavili. Jako dugo je bila pod Arabci. Šče komaj leta 1147. se je posrečilo krali D. Henrikesi jo osvoboditi. D. Janoš V. si je zvolo te kraj, ka na njem zozida edno baziliko z samostanom, kak dokaz svoje pobožnosti. Z zidavom so začnoli leta 1717. Delalo je 45.000 delavcov trinajst let. Samo za blagoslavlanje vogelnoga kamenja je krao potrošo 80.000 tistokratni penez. Samostan ma dva törna; v severnom je 56 zvonov v jüžnom pa 54. Oba pa mata za 450.000 kl. kovine. Samo vörni zvon ma za 12.000 kl., njegov maceo pa 300. Pravijo, ka je krao Janoš V., kda je pogajao majstra, pitao ednoga kelko de koštao mehanizem za eden tören (vsi zvonovi so tak napravljeni ka se na te lejko igra kak na klavir). Te njemi je pa pravo: „Samo dvej milijoni.“ Krao se je začüdo pa je pravo: „Sam mislo, ka de več koštao, zato morete dva napraviti.“ Tak se je tüdi zgodilo. Samostan ma 5.200 vrat i oken. V tom samostani so živeli redovniki, šteri so deco včili.

Tüdi krao je meo tü svoje dvorane. Dnesden je inači. Zdaj so notri soldaki, ar je po revoluciji vlada pozaprla vse samostane i je pod sebe skupala. Narod, šteri je tak želen bio samostanov i njihove zemle, je nej nikaj dobo. Vlada pa tüdi ne najšla cukra v samostanaj. Zdaj ne ve, ka bi ž njimi. Skoro vsi so zapüšćeni, kak deca, štera so se notri včila, zdaj pa nega što bi jo včio, nega redovnikov. Njive so neobdelane. Tak je Bog pokaštigao lakomnost vlade i naroda. Zdaj idejo mimo samostanov pa pravijo: „Bole bi bilo, da bi bili notri redovniki i nam deco včili.“ Prle so je sovražili i vö naganjali, zdaj si je pa nazaj želejo. Sprevidili so, da so po redovnikaj meli samo dobro od Boga, zato je pa nazaj zovejo. Nesrečen je narod, šteri žele tisto, ka je božega, ar njemi Bog neda sreče i mira na tom sveti, ka pa te na ovom.

(Od našega poročevalca iz Portugalije).

A Bog se ne more premotiti. Zobston je dao kadija skriti sveta tela mučenicov, narod jih je začeo častiti i se njim zračati v obrambo, pa ne zaman. Vnogo milosti so sprosil svojim častilcom i z čüdami je Bog potrdio njihovo junaško smrt za vero Kristušovo.

Šibeniki püšpek Fosko so zaprosili sveto Stolicu, naj njihovoga rojaka, Mikloša Taveliča, proglasi za blaženoga. I ar so se zahtevane čüde potrdile, je bio leta 1889. proglašen od pokojnoga Leona XIII. za blaženoga. Zdajšnji sveti Oča so pa dovolili, da se njegovo častenje vrši po vseh püšpekijaj Jugoslavije. Tak smo prišli do denešnjega osvetka.

Kda se je njegov oltar blagoslovo letošnje leto v Jeruzalemi, je čüdežno ozdravila v Požegi od teške bolezni Engelmanova Fanica. Ozdravljenje mora ešče potrditi višja cerkvena oblast. To ozdravljenje da vüpanje jugoslovenskomi narodi, da bo dober Bog blaženoga Mikloša podigno med vrste svetcov svojih, naj ga samo prosi za to jugoslovanski narod i naj verno nasledüje blaženoga Mikloša v njegovih jakostaj.

Glavna jakost njegova je pa trdna vera. Trdno se držimo vere svojih očakov, vere Jezušove, vere katoličanske, ki je jedino prava i brez štere se nišče ne more zveličati, ar je večna Iстина, sam Jezuš tak to nazvesto.

Oni samo spijo.

(Misli za mesec november).

Teško, otožno so zabrnili mrtveči zvonovje. Njihova jokajoča pesem je mirno plaval nad človečimi bivališči i naznanjala njihovim stanovnikom obisk Božega poslanca.

Smrt je šla mimo. Brez smilenja je s svojov krvavov kosov pokosila drago na bitje: brata, sina, prijatelja, ljubeno hčer, mater, sestro... Iztrgala nam ga je iz našoga naroča, srčno ljublenoga, razorala naše srce z mrzlov kak nož nabrušenov ostrinov. Da je prišla i potrkala na okno, smo zadržali suze, da ne bi ožalostili vmirajočega. S pomočjov od zgoraj — smo njemu ob zadnji vori zatisnili trdne oči, zaprli ljublene vüstnice, sklenili njegove oslablene roke okoli križa, šteri sprejema njegov zadnji dih. Streti od žalosti, smo spadnoli pri mrtvom teli na kolena i nesmo znali kaj povedati; samo molitev je dehnola iz naših vüst...

Zadnje molitve, pokopno spevanje v cerkvi, duga pot do pokopališča, odpreti grob i škrinja, štera je zdrknila globoko v zemlo, v temo, v vlago, v strašno zapuščenost, gde mrtveca ne čaka drugo kak črvi, vse to se je godilo pred našimi očmi kak senje...

Potem smo se v nogokrat vračali na pokopališče i verno obiskavali grob. Pred belim mrzlim kamenom ali malim lesenim križom smo poklekali i v suzaj molili. Vsigdar smo se vračali domo s srcem, punim bridkosti.

Tüdi te mesec hodimo na pokopališče, da obiščemo tiho domovanje naših dragih. Zatopleni v nežno otožne spomine, iščemo obraze svojih dragih z našim spominom, z našov dušov. Kelikokrat obiščemo pokopališče i tü količkaj malo molimo za pokojne, dobimo vsele sedem letne odpustke. To vala za celo leto, včinimo pa to bar te mesec večkrat, šteri je posvečen vernim trpečim dušam v očiščilišči.

Naši pokojni so tüdi hodili po toj zemli. S tokom časa so šli doli. Čüjejo se njihovi glasovi po bregaj, potem se zgübi vsakši glas. Gde so? Što nam pove? Blaženi mrtvi, šteri v Gospodi vmerjejo!

Križ jih je vodo po poti. Toda ne so se vsi brigali za njega. Gde so? Što nam pove? Blaženi mrtvi, šteri v Gospodi vmerjejo!

Pisano vnožico, stare i mlade je vlekeo val s sebov. Vsi so izginili kak ladja, štero zgrabi viher. Skoro, da bi prle prečteli pesek v morji kak številu onih, šteri so šli mimo nas. Gde so? Što nam pove? Blaženi mrtvi, šteri v Gospodi vmerjejo.

Mi mo tüdi šli ta, odkod prihajata dva glasa: vzdih i zmagoslavna pesem. Gde so? Što nam pove? Blaženi mrtvi, šteri v Gospodi vmerjejo!

Nemi stojimo kre grobov svojcov, kre grobov, šteri so svedoki trpljenja, žalosti, a tüdi edine pravičnosti. Suze namakajo bivališče mrtvih. Pri pogledi na grob se pa tüdi naše duše plemenitijo, v trpljenji raste naša notrašnja vrednost. V zapuščenosti poganjamo v novo rast, kajti tü pred nami stoji jasno napisano, kakša mora biti v delaj naša življenjska pot...

V trpljenje i žalost nad izgubov svojih dragih pa sija tüdi žarek tolažbe i vüpanja. „Ve oni samo spijo i bodo vstali!“ Spomnimo se reči angela, štere so bile ednok za vsigdar izrečene vsem tistim, šteri žalüjejo na grobaj: „Zakaj iščete živoga med mrtvimi?“ (Lk. 24, 6.) S tov močnov vevrov i tolažbov zapüščamo grobe. Življenje za nas je ne samo meso i krv. Človeče življenje je duhovno bivanje. Zemelsko življenje je samo kep, odraz večnoga. Zato so za nas kristjane pokopališča mesta živih. Križ, šteri se zdigavle nad grobami, je za nas kristjane znak, da smrt more voditi samo v življenje. Rože, štere so nasajene po grobaj, so samo pozdrav matere zemle, štera nam pravi, da življenje vzeme samo zato, da je znova lepše rodi. Svetlo nebo, štero se rasprestera nad grobi je poroštvo, da za smrtimi sencami pride vstanenje. Naš obisk pri grobaj vala živim, ne mrtvim. Zato molimo: „Verjem... v vstanenje mesa i večno življenje.“

Grački Vili.

200.000 Japoncov obkolüje Šanghaj i japonski pogoji za mir.

Čeravno proti močnoj kitajskoj obrambi, je Šanghaj spadno v roke Japoncom. V nekšem skladišči šanghajskoga mesta se je 150 kitajskih vojakov smrt-noga batalijona branilo do zadnjega. Kitajske vojske se je umaknila proti jügi, priumiki je spadnolo desetjezero Kitajcov. Z zavzetjom Šanghaja ešče ne bode konec bojne. Zdaj celo že Japonci stavljajo Kitajcom pogoje, v šterih zahtevajo neodvisno notrašnje Mongolijo, prepüstitve velkoga dela šanghajске obale, pravico ribarenja ob kitajskoj morskoj obali i v kitajskih vodaj, izstop Kitajske iz Zveze narodov i opüstitve vojaškoga letalstva. Teško si je

misлити, da bi Kitajci, čeravno zadnje čase večkrat premagani, da bi pristali na te japonske pogoje.

Med tem časom se vrši v Japonskoj samoj notrašnji preobrat, šteri naj napravi v državi pravi fašistični režim. Čüjejo se tüdi glasi, naj japonska napove bojno sovjetskoj Rusiji, šteri so pravi njeni sovražniki. Istočasni Mussolinijov poziv na evropske države, da trbe bolševizem izrinoti iz Evrope, se da misлити, da prehaja svetovni fašizem v ofenzivo proti komunizmi. To pa zato, ar je Rusija po letošnjih številnih usmrtitvaj jako notrašnje oslablena.

Domača i svetovna politika.

Mussolini terja za Nemčijo kolonije. Ob priliki proslave 15 letnice Mussolinijovoga pohoda v Rim, je meo Mussolini velki zvünešnje — politični govor, v šterom je včasi v začetki povdaro italijansko prijateljstvo z Nemčijov, nato zahtevalo revizijo mirovne pogodbe, za nemški narod kolonije v Afriki i strebljenje bolševizma v Evropi. Le tak je po govori Mussolinija mogoče občuvati evropski mir. Po govori je Mussolini pozval fašistične organizacije, naj „zdignejo zastave fašističnoga stoletja“. — Govor Mussolinija je bio v Nemčiji jako navdušeno sprejeti, v Angliji i Franciji pa je nastalo za volo govora veliko razbujanje.

Tüdi Alzačani i Posaarci ob nemško-francuskoj meji razočarani. Dozdaj je narodni socializem svoje protiverske sile skrivao pred ljudstvom novopridoblenoga zemla. Pred par dnevi pa se je vršilo v Alzaciji v mesti Freiburgi veliko hitleransko zborovanje pod vodstvom prijatelja Hitlera Rosenberga. Vsi govorniki so napadali krščanstvo. Napadnoli so tüdi freiburškoga nadpüšpeka. Zavolo toga zborovanja i napadanja na krščanstvo je nastalo med nemškimi katoličanci i vsemi, ki verjejo v Boga, veliko razburjenje, celo v Metzici v Franciji so v svojem tiski jako ostro pisali proti novim nemškim brezbožnikom.

Čehoslovaška odgovarja na nemške izpade. Kak so že „Novine“ poročale, je morala nedavno češka policija nastopiti v Teplicah proti nemškim demonstrantom. Nato so bili ostri napadi nemškoga tiska proti Čehoslovaškoj. Na te napade je zdaj odgovorilo ministrski predsednik dr. Hodža, ki je v nemškom govori na Slovaškom povedao sledeče: „Naša vlada ravna pravično politiko proti menjšinam, štera se bode ešče bole spopunila. Liki odločno odklanjamo tüje vmešavanje v to pitanje. Te odpor bode močnejši, kem bole bode celi svet prepričan o pravičnosti naše politike. Mi z vsemi močmi delamo za mir...“

Kulturna pogodba med Austrijov i Polskov. Pred dobrim tjeonom je bio v Varšavi državni tajnik Schmidt. Podpisao je kulturno pogodbo z Polskov. V pogodbi je predviden med drugim lektorat za polski jezik

na bečkoj univerzi (lektorat za nemški jezik na varšavskoj univerzi že obstoji), enakopravnost dijakov obeh držav, vreditev šolskih knjig v prilog drugoj državi, varstvo spomenikov, izmenjava umetnostnih rastav, koncertov, iger, radio-prenosov, kulturnih filmov, ožji stiki med znanstvenimi zavodi, knjižnicami i arhivi obeh držav. Po tej pogodbi naj se obe državi med sebov približata i oba naroda pobliže spoznata.

General Franko zmagüje naprej. General Franko zbira svoje čete poleg Madrida, šteroga si šče v najkračšem časi osvojiti. V mesti samom vlada delno razpoloženje za mirno predajo, štera je ne nemogoča, tak da bi Madrid prišeo v roke Franka brez prelivanja krvi!

Tüdi v francuskom Maroki se pripravljajo. V francuskom Maroki v Afriki se tüdi Arabci pridružavlejo panarabskomu gibanju pod vodstvom Italije. Francuske kolonijalne oblasti so izdale stroge ukrepe proti tomi gibanju.

Vladna kriza v Belgiji. V Belgiji je prišlo do vladne krize. Vlado zdaj sestavlja zvünešnji minister Spaak. Spaak se zpaj posvetüje z političnimi strankami, med njimi tüdi z katoličanskov strankov. Katoličani zahtevajo 6 ministrov. Vüpanje je, da bo zvünešnji minister Spaak sestavo naskori novo vlado, v šteroj bodo katoličani zastopani po 6 ministraj.

Tüdi Madžari v Nemčijo. Madžarski listi pišejo, da bo sredi tjedna odpotüvao iz Budimpešta v Nemčijo k Hitleri na obisk madžarski ministrski predsednik Daranyi, obisk bode najbrž političnoga pomena.

Ameriški velekapital proti Roosevelti. Prezident Zdrüž. držav Amerike je meo govor v Chicagi i povedao je tüdi sledeče: da Zed. države ne bodejo mogle ostati mirne, če se bodejo ponavljali boji kak so na Kitajskom, na to pa je velekapital nastopo proti Roosevelti, šteri pravi, da je Amerika že nad sto let bila nepristranska i tüdi naprej šče ostati. Močno agitacijo proti prezidenti je napravila republikanska stranka. Kak bo predsednik odgovoro na napade velekapitala, bodedo vidili v prihodnjih tednaj.

Cerkvene parcele na občinskoj seji v Črensovcih

Okt. 10. t. l. se je vršila občinska seja v Črensovcih, na šteroj se je kak najvažnejša točka razpravlao dopis župnoga urada v Črensovcih, ki poziva občino, naj cerkvene parcele, štere je občina dala l. 1934. na sebe vknižiti, prepüsti občina nazaj cerkvi, ar visitatio canonica (javna listina, ki jo je l. 1830. podpisala cerkvena i civilna oblast), samo cerkvi priznava te parcele.

Navzoči odborniki zvün Kolenko Ivana so odklonili poziv župnoga urada, a so se izjavili, da so pripravljeni zameniti te parcele z drugimi cerkvenimi. V slučaju tožbe pa zahtevajo, naj celo zadevo vzeme v svoje roke cerkveni odbor, ki se mora dopuniti, ar ovak občina pravnih stroškov ne bi mogla nositi.

V Afriki je zmerom več püščave.

V Afriki je zmerom več püščave. V Afriki prodira püščava i posipavle rodovitno zemlo z ogromnimi plastimi peska. Angleži i Francuzi že leta pa leta premišlavlejo, kak zastavijo prodiranje püščavskoga peska v rodovitne dele njihovih kolonij. Letno se zgübi rodovitne zemle po eden kilometarski pas, štero püščavski pesek preplavi, da ostane samo skalovje. Dozdaj so si pomagali s pogozdovanjem, v zadnjem časi gradijo velikanske naprave za namakanje presüšene zemle.

Misijonarje na kitajsko-japonskem bojišči.

Tüdi misijonarji se nahajajo na bojnom poli, šteri so zmerom v največšoj nevarnosti, tü nüdijo ranjencom prvo pomoč.

SLOV. KRAJINA.

Novi dekan za srez Sobota. Cerkevna oblast v Maribori je imenüvala dozdašnjega dekanijanskega upravitela, tišinskoga župnika gosp. Jožefa Krantz za dekana sobočkoga sreza. G. dekani iz srca čestitamo i želemo, da bo dugo let vodo svojo dekanijo v blaženost i napredek katoličanske cerkve.

Zahvala. Prezv. g. Dr. Ivan Jožef Tomažič, lavantinski knezoškof, so nam poslali 50 Din. nadplačila pri naročnini naših listov. Najlepša hvala Prezvišenomi nadpastiri.

Naročnikom. Kalendare bomo te mesec začeli razpošilati naročnikom Marijinoga Lista. Oprosiyo se zato širitelje, naj poberejo naročnino za Marijin List i notri pošlejo. Vsi, ki plačajo letošnji Marijin List i do tüdi k leti naročniki na njega, dobijo kalendar brezplačno. Brezplačno dobijo kalendar tüdi novi naročniki Marijinoga Lista, kak toga plačajo. Širitelje začnite z nabiranjem novih naročnikov za M. List, poberite naročnino, nam jo dopöšlite, da mo znali kama keliko kalendarov naj pošlemo. — Uprava.

Na podporo Novin je N. z Melinca darüvao 20 Din. Bog povrni.

Lendava. V mučnom betegi, v raki na jetraj je vmrla v Lendavi skrbna mlada gospa, žena g. Deutsch Aladara, gostilničara, našega naročnika. Spreveda se je vdeležila velika vnožina naroda. Zapüstila je dvoje dece. Naj počiva v miri. Pokojne soprogi i rodi naše sožalje.

Sv. Sebeščan. Štiriletna tožba rk. cerkve z občinov Bodonci se je zaključila z zmagov cerkve. Občina Bodonci je najpre dala kat. pokopališče na sebe vknižiti. Sodišče je rešilo, da se ta vknižba vniči i se vkniži na pravoga lastnika, na cerkev, ar je namen pokopališča spunjavala cerkev, ne pa občina. Visitatio canonica pri Sebeščani je pokopališče priznala cerkvi, zato je ta zmagala i preknížba občini nikaj ne pomagala.

Tüdi to naš kmet plača! Zadnje čase se je razneslo po našem srezu sledeče: Mož i žena, državniiva uradnika, živita vküper i mata tüdi skupno gospodinjstvo. Ar pa sta vsakši v drugoj vesi na službi (mož se vozi vsakši den domo k ženi), vlečeta oba stanarino i oba mata cele doklade. Tak že mesece i mesece primleta okoli 400 Din na mesec več, kak njima zakon dovolila. — Mi kmetje že radi plačamo. Pitati pa zato tüdi smemo dvoje: 1. Ali je zakon za vse državlane vednaki, ali samo za ništerne? 2. Što odgovarja za dela, štera so proti zakoni?

Beltinci. V nedelo 14. novembra bo drugi sestanek tiskovnoga odseka K. P. Društva. Vsi dečki i dekile vlüdnovableni. Za člane toga odseka obvezno.

Črensovci. Na seji občinskoga odbora se je sklenilo, da občina da 200 Din. podpore vzdržavatelom plemenskih bikov i da küpi dva plemenjaka, ar se v občini ne goji zadosta plemenjakov.

Naš sotrudnik pri vojakaj. Geder Joško z Vančavesi služü v Niši i pozdravlja celo Slov. krajino, tišinskoga faro, domačo ves, gosp. dekana Krantz, ženo, dete, mater, sestro i vse poznanke.

Zakaj so krumpļi pri občinaj falejši? Mamo se zahvaliti g. dr. Klari, nar. poslanci, ki je sproso podporo za nas, ar smo dobili malo iz fondov, z šterimi je razpolagala banovina. Iz penez, ki ga občine dobijo po odaji krumplov, se küpijo znova krumpļi, ki do se siromakom brezplačno delili. Potrebno bi pa bilo, da se teliko krumplov spravi v občine za odajo po 40 Din., ka je ne dobijo samo neštetni bogatejši, ki bi lejko tüdi 100 Din. dali za meter, nego srednji posestnik, za štere je po pravici banovina to podporo dala i šterim 30 — 40 Din. popüsta ne samo prav pride, nego so toga tüdi v istini potrebni. —

„Dr. S. Sedláček, Radenci, neordinira od 15. do 27. novembra. Ordinirati začne 28. novembra.“

Črensovci. Črensovski občinski odbor je soglasno sprejelo v stalno službo obč. tajnika, triletnoga praktikanca v občinskoj pisarni, g. Kohek Martina. Čestitamo.

Cene vaganja na občinski vaji v Črensovcih. Črensovska občina si je postavila poleg cerkve na prostori, šteroga cerkvene knjige za cerkveni prostor pravijo, a se je l. 1934. po nekšoj nepriliki vknjižo na občino, občinsko vago. V smisli sklepa občinske seje de se za vaganje pobiralo do 200 kg. Din. 2, od 200 do 500 kg. Din. 3, od 500 do 1000 kg. Din. 4, od 1000 do 1500 kg. Din. 5, od 1500 do 2000 kg. Din. 6, od 2000 do 2500 kg. Din. 7, od 2500 kg. naprej za vsako težo Din. 8. Pri terhi se kola ne bodo računala.

Čepinci. Naslednja vreden primer. V Slov. krajini ma že skoro vsaka ves gasilsko četo, tak so jo tudi Čepinci osnovali leta 1934. Toda težko gospodarsko stanje i veliko siromaštvo kraja sta pripomogla, da četa še do dnes nema niti doma, niti koččka orodja, ar nema kje črpati peneznih sredstev. A v teh težkih časaj neso pozabili na nas naši rojaki, ki živejo v Argentini, ki so nam že lansko leto, pa tudi v letošnjem leti poslali prav lepi dar v iznosu 127-50 pezov, ki so jih darovali: Žido Jožef 10, Škaper Jožef 5, Črnko Štefan 5, Korpič Viljem 5, Dravec Jürj 5, Kalamar Karol 5, Korpič Herman 5, Grebenar Marija i mož 5, Ožvald Emerik 2, Gostonj Jürj 2, Svetec Jürj 1, Bohar Aleksander 2, Andrejek Karol 5, Prajninger Marija 1 i Fujs Ana 5 pezov, vsi iz Čepinec; Trplan Karol 5, Žlebič Jožef 5, Bočkor Lovrenc 3, Časar Štefan 2, Gorza Mikloš 1, Korpič Vince 2, Časar Karol 3, vsi iz Markovec; Konkolič Koloman 11, Talaber Štefan 5, Lanj-

ščak Janoš 1, Lepoša Franc 2, Korosec Karol 1, Žlebič Franc 2, Dančec Štefan 1, vsi iz Dolenc; Mešič Jürj 3, Gašpar Karol 2, Bedek Jožef 1, Filo Aleksander 1, iz Būdinec; Trplan Jožef 1, Lepoša Koloman 1, iz Šalovec; Bočkorec Janoš 1, Balek Štefan 1, Zankoč Aleksander 1, iz Adrijanec; Hujber Avguštin 1, Kustec Štefan 1 iz D. Bistrice; Štesl Aleksander 2, Kornhauzer Alojz 2, iz D. Slaveče; Kardoš Alojz iz Lucove 1, Časar Franc iz Otovec 1 i Smodič Anton iz Domajinec pol peze. — Vsem darovnikom, ki so si imenovane zneske odrgali od svojega zaslužka i s tem pokazali veliko lubezen do svoje rodne grude, najiskrenejša hvala, vsem drugim pa zavavamo: Nasledujte!

Predsednik:

Tajnik:

Gašpar Janoš.

Jakič Jožef.

Proti domi. Štiri leta sam bio sezonski delavec na ednom mestu, pri dobrom gospodari v Franciji. A dale ga ne morem služiti zavolo padca franka. Ne vem, kak preživem to zimo na ljubom domi, kama se zdaj vračam, z ženov i dvojov decov. Z zahvalnost-jov priznavam, da so me vaše dobre Novine podpirale v tujini i sam je vsigdar zmetno čakao. Tak mislim, ka mi je brezi teh lepih Novin ne mogoč živeti, pošilajte mi je zdaj domo i mi pošlite tudi vaš kalendar; za krščanskoga človeka je Kalendar Srca Jezušovoga najlepši. Pozdravljam vas, g. vrednik, Bog vam daj zdravje za vrejivanje naših listov, potem pozdravljam g. duhovnika Kolenca i njihovoga pomočnika, koga ešče ne poznam. — Lehner Karol, Grad 155, dozda v Franciji.

PO DOMOVINI.

Volitve na univerzi v Ljubljani. Preminočo soboto so bile na Ljubljanskoj univerzi volitve v „Akademsko akcijo“ za izpopunitev slovenske univerze. Pred temi volitvami se je pokazalo, da so slovenski katoliški akademiki najmočnejša skupina. Pri volitvah so dobili 408 glasov i jim pripadnejo 4 odborniki, nacionalna lista, ali lista pristašov JNS je dobila 295 glasov i 2 odbornika i lista „slovenskih demokratičnih študentov“, to je lista maksistov i komunistov 221 glasov i 2 odbornika.

Slovenec znajšeo leteče kolo. Iz Sarajeva v Bosni poročajo, da je znajšeo rudar Ivan Zajc iz Slovenije leteče kolo. Kolo ma peroti kak letala i tudi propeler, samo da ne žené propelera motor, liki kolo samo. Leteče kolo vaga 50 kg. Zajc pravi, da s svojim kolesom šče ne leto, pač pa vüpa, da se njemi bo to naskori posrečilo.

27 letni zdravnik vmro. Pred dvema tjeđnoma je vmro v bolnici v

Ljubljani 27 letni zdravnik dr. Fran Verbic iz Ljubljane. Pokojni je bio zdravnik v bolnici v Celji. Bio je dober katoličan i znan kulturni delavec med katoličanskimi akademiki, posebno za časa svojega akademskoga včjenja. Skoro vsi akademiki so ga radi meli, zavolo njegove poštenosti. Bog daj njegovej duši dobro.

Pogosti požari v Slovenskih goricaj. Leto za letom so številni požari v Slovenskih goricaj, tak tudi letos je bilo jako dosta požarov, šteri so yničili po cele kmetije. Vzrok požarov je ne znan.

Razbojnik Urbanc znova kradne. Poročali smo, da je pobegno iz voze razbojnik Urbanc, šteri je bio straj na Dolenskoj. Pred tjeđnom dni se je palik pojavo na Dolenskoj i vlomo v hižo nekšega kmeta, šteromi je odneseo 20.000 dinarov. Tudi vlom v šolo v Mokronogi je njegovo delo, ljudje se vüpajo, da bode naskori priše nazaj v roke pravice i tak brzo več ne bode vido slobode.

PO SVETI.

Kak živejo v Rusiji? S Poljskoga piše nekšj novinar sledeče: Iz Rusije so se pelali prek Varšave domo v Nemčijo inženeri, ki so pet let živeli v Rusiji. Radi bi kaj zvedeli od njih. Tej inženiri so meli nogé zasükane v cote. Ne so šтели niti gučati za pravice. Novinarom so pokazali čaren, trdi krüj — ki so ga v Rusiji mogli čakati več vör na dén! Tak izgledajo tisti, ki pomagajo Rusiji delati njene velikanske fabrike, elektrarne itd., ka se telko hvali med nami! Hvala lepa za takšo bolševiško srečo!

Tudi pri nas bi trbelo! Na Talijanskem prej radi psüjejo, kunejó pa preklinjajo. Poštenim Italijanom je to že žmetno prenašati, zato so se odločili v velkom mestu Turini za „tjeđen proti psüvanji“. Po cerkvaj so bile predge v té namen, da se prepravi grda návada, po cestaj pa bodo neduhovniki, vučeni svetski ljudje gučali za to, da se ta grda návada odpravi. Pri nas pa psüjejo — vogrski, srbski pa talijanski, slovenščina najmre nema na srečo dosta nesramnih reči. Tudi pri nas lekaj državni zakon kaznuje preklinjanje Boga — trbelo bi na to misliti. Glavno pa je — vzgoja!

Na otoki Sahalini. Na otoki Sahalini, za šteroga se prepirata Rusija i Japonska, živi zanimivo pleme ljljajkov. To pleme prištevajo vučenjaki med najnerodovitnejša plemena, ljljajki

verjejo v dühé, ki prebivajo v vsakšoj stvari i v sakšem bitji. Ne vmivlejo se, da ne žalijo düha vode, njihove male lesene hiže nemajo okenj, da ne žalüje boga svetlobe, ognja na ognjiščaj ne vgašajo, da se ne pregrešijo proti dühi ognja, stare pükše majo rajši, kak nove, ar so njihovi dühovje starejši i pametnejši. Pri ljljanaj nega roda, ne poznajo očo, matere, sina, strica, vsi so ednaki. Imena mrtvih smejo izgovoriti, gda je že streljeni prvi medved, inači düh mrtvoga ne bi našeo pokoja. Medved njim je najmočnejša stvar i jo zato zovéjo „modri“, „gospodar gošče“, „mali starček“ itd. Strašno se branijo kulture — znanosti, ar verjejo, da je bolše živeti v zvezi z bogovi i dühovi, kak z ljudmi. — To so ešče pravi pogani.

Gošča iz samih kaktej. A ameriškoj državi Arizona se nahaja gošča, štere drevje je iz samih visikih kaktej. V vsej mogočnij oblikaj rastejo znane mikave rastline iz zemle i dosegaajo višino 12 metrov. Najlepši pogled na to čudovito goščo, je v časi cvetja, gda se na drevji odpirajo cvetlične korone v vsej mogočnoj barvaj. Kak gošča tak pisan je tudi živalski svet. Nekše vrste psi, lisice, divje mačke, kače, škorpjoni, sove i čuki oblüdüjejo edinstveno pokrajino, štero je država zavolo njene zanimivosti proglasila za državno lastnino.

V pesji želodec je skrio nekšj tihotapec (švercar) v Južnoj Ameriki diamante. Pomešao je drage kamne s pesjov hranov i dao psövi pojesti. Gda sta prišla prek mejé je psa strelö i vzeo iz želodca drage kamne.

Statistika od dežja. Vnožina dežja na posamičnih delaj sveta je jako različna. Najmenje dežüje v Avstraliji i to letno približno 46 cm. Sledi jo Europa 161 cm., Azija 163 cm., Severna Amerika 163 cm., Afrika 381 cm., Južna Amerika 1140 cm. Profesor Fritsche ceni vso vnožino dežja, ki spadne letno na zemlo, na 120.000 kubičnih kilometrov ali 112 milijard ton.

Na najvišijoj gori v Evropi Montblanci v Švici, so postavili ogromen Kristušov steber, šteri je visiki 20 m., stao pa bo na 10 m. visokomi kamni, v šterom bo kapelica. Kep kaže Odküpitela, ki drži v levoj roki križ, s pravov pa blagoslavlja.

Brezbožno delo komunistov. V Parizi so ustanovili novi muzej z imenom „Brez Boga“. Tü je zbrano vse, s kem se komunisti borijo proti Bogi v človečoj duši: podobe, novine, knige itd. Kaže nam ta zbirka, da komunisti delajo z vsemi silami i na vse načine, da bi iztrebili iz človečih src vsakšo vero v Boga. Če bi verni ljudje s takšim ognjom širili svoje osvedočenje, ne bi dnes vladali v večini držav popolnoma brezverni ljudje.

Harakiri, japonski samovmor. Japonski narod je jako občütiv. Njihova čast jim je sveta i rajši idejo v prostovoljno smrt, kak da bi onečastili svoje ime. Za časa šanghajske bitke je znan dogodek, da je skupna oficirov nekšega japonskoga oddelka, šteri je bio premagan od Kitajcov, napravila harakiri. Vzeli so nože i si prevezali čreva i tak skrvali. Vlada proti toj prostovolnoj smrti nemre napraviti nikaj, ar je to starodavni japonski narodni običaj se zna, da je greh.

V Monakovom na Nemškom. V Monakovom na Nemškom je vmro vodja zeppelinovih podjetij grof Ferdinand Zeppelin.

Francuska razstava ponovno odprta. Svetovno varstvo v Parizi bodo sprotolje ponovno odprli.

Spomin na soško fronto. V spomin na soško fronto pri Kabaridi i Borei so se vršile velke svečanosti, ravnotak tudi v Nemčiji. V tej boja je spadnolo okoli 20.000 slovenskih dečkov i možov.

Za uradnike v Nemčiji. V Nemčiji je zakon, šteri določa, da nemški državni uradniki nesmijo küpüvati od židovov krav.

V Rusiji naprej tečejo potoki krvi. V Rusiji je ponovno prišlo do smrtnih sodb. Zdaj se je Stalin vrgeo na Ukrajino, gde duguje, da so vodilne osebe delale za samostojno Ukrajino i za štrajke. Dosta tej voditelov je dao krvoločni Stalin obsoditi na smrt, šteri so bili včasi strelani.

Kulturni boj v Nemčiji zmerom vekši. Hitler i njegovi pomagači so prepovedali v Nemčiji vse katoličanske zasebne šole.

Strašen viher v Siriji. V Siriji v Maloj Aziji ne daleč od mesta Damask, je nastao grozoviti viher, šteri se je z vsöv silov zaganjao v okolico pokrajine Damaska, tak da je ta močen viher vmoro 1000 ljudi.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	214-54—216-59
Nemška marka	17-40—17-54
Austrijski šiling	8-40
Vogrski pengó	8—8-76
Grčka lira	31-50
Amerikanski dolar	43-80
Holandski goldinar	23—24
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7-87
Italijanska lira	2-31
Francoski frank	1-40
Češka korona	1-54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj: Jünci debeli 6-50—6-75, poldebili 4-75—5-75, biki za klanje 4-20—4-50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 3—3-65, krave za kolbase 2—3-50, telice 4-70—5-50, teoci 7-50—5, praščiči 8-50—9-25, plemenski prasci 5—6 tjeđnov stari 115—140, 7—9 tjeđnov stari 120—150 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din. Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 210, žito 205, oves 150, kukorica 100—110, grah 110—180, ječmen 110—125, proso 130, hajdina 150.

Pošta.

Kolmanko Alojz, Korovci. Gomboc Jožefi samo edne Novine pošilamo, ove so hodile Jožefi i smo je stavili. Treziki začel pošilati v Nemčijo: Kr. G. Grosuplje. Samo Novine pošilamo, položnica M. Lista se porabi za odplačilo Novin, če naročnik nima M. Lista. Žöšk Jožef, Kruplivnik: Horvat Ane, domači. Vaše Novine so prišle nazaj. Če je doma ali ne, dajte nam njeni naslov. Asilo de S. Antonio, Estoril, Portugalia. Po vajnoj želi samo Maučeci bomo pošilali odsehmo. Hvala za lepe vrstice. Kerec Adela, Francija. Dva naslova mamö, eden za Rapse coud par Dampierre, drugi za La Chapelle Feloux. Prosimo odgovor, štero je te pravi naslov. Benki A. Buenos Aires. Hvala za poslano. — Zorko H. i Magdič O. Zagreb. Spada v Marijin List i tam pride.

I 102/37 - 10

Dražbeni oklic.

Dne 15. Novembra 1937 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Melinci št. 276 njiva, vl. št. 74 B 29a parc. št. 277 njiva, vl. št. 93 B 29a parc. št. 275 njiva; v naravi združeno in sedaj njiva in zelenjadni vrt. Cenilna vrednost: Din. 1.750 vrednost pritikline: „* najmanjši ponudek: Din. 1.167.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 11. okt. 1937.

I 538/37 - 7

Dražbeni oklic.

Dne 29. novembra 1937 dopoldne ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga k. o. Lipa vl. št. 239 B 38 parc. št. 728 travnik sedaj njiva, vl. št. 299 B 6 parc. št. 89 hiša, dvorišče in vrt sedaj hiša št. 102 z gosp. poslopjem in grunt, vl. št. 303 B 3 parc. št. 553 njiva, vl. št. 426 B 12a parc. št. 682 travnik sedaj 3/4 njiva, 1/4 travnik vl. št. 500 B 13a parc. št. 340 njiva vl. št. 739 B 1 parc. št. 814/91 njiva. Cenilna vrednost: Din 50.000, vrednost pritikline: Din 4.200, k vl. št. 299 B 6 spadajo sledeče pritikline, 2 kravi, 1 gospodarski voz, plug s kolci in brana, najmanjši ponudek: Din 36.468.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 18. okt. 1937.

I 17/37

Dražbeni oklic.

Dne 6. Decembra 1937 dopoldne ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Dolnja Lendava vl. št. 956 B 6 in 7 parc. št. 190 hiša št. 97 dvorišče in vrt z sadovnjakom in vrtno lopo — dvorišče oziroma vrt je ograjeno z visokim zidom. Cenilna vrednost: Din. 120.540 vrednost pritikline: „* najmanjši ponudek: Din. 60.270.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 13. okt. 1937.

Vabilo

na redni letni občni zbor Hranilnice i posojilnice v Črensovcih, ki se bo vršo 21. novembra 1937 pred poldnevom ob 11 vöri v uradnom prostori v sledečim dnevnim redom:

1. Čtenje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Odobritev računskoga zaključka za l. 1936.
3. Poročilo načelstva i nadzorstva.
4. Slučajnosti.

Če te občni zbor v napovedanom časi ne bo sklepčen, se vrši pol vöre kesnej drugi občni zbor z istim dnevnim redom i na istom mestu, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. Načelstvo.

Hiša

v Murski Soboti z električno razsvetljavo, obstoječa iz 6 sob s pritiklinami in velikim vrtom se proda.

Prekmurska banka, Murska Sobota.

NEDELA

po risalaj dvajseta i šesta.

Evangelij (Mataj 8.) Tisti čas pravo je Jezus ynožini priliko eto: Spodobno je Kraljestvo nebesko k muštarskomu zrni, štero je vzeo človek, i posejao je v svojo njivo: štero je toti najmenše med vsem semenjem, gda pa gori zraste, vekše je od vsega zelenja, i drevo bode, tak da flice nebeske prihajajo, i prebivajo na njegovi vejki. Drugo priliko je njim pravo: Spodobno je Kraljestvo nebesko k vasi, šteroga je vzela ženska, i zmejsila ga je v tri drevenke mele, dokeč se je vse skvasilo. Eta je vsa gučao Jezus v prilikaj vnožini; i brezi prilik je nej gučao njim: da bi se spunilo, ka je povedano po Proroki govorečem: odprem v prilikaj vüsta moja, vö povem skrita od začetka sveta.

Razgled

po katoličanskem sveti Okrožnica Pija XI. „Divini Redemptoris“ o brezbožnem komunizmu.

Beseda katoliškim delavcem. 70. S posebno očetovsko besedo moramo tu nagovoriti katoliške delavce, mladence in može, ki so prejeli v teh težkih časih morda vprav radi svoje možnate verske zvestobe, kakor za plačilo, častno, dasi težko poslanstvo. Pod vodstvom škofov in duhovnikov naj bi privredili zopet k Cerki in Bogu velike množice svojih delavskih bratov, kateri so, žal, odpadli od Boga, iz gneva, da se niti niso pravično upoštevali niti se jim ni dajala čast, ki jim po pravici gre. Katoliški delavci naj tem svojim tovarišem, ki so krenili s prave poti, z besedami in zgledi dopovedo, da goji Cerkev nežno materinsko ljubezen do vseh, ki se trudijo z delom ali trpe in da ni ne v preteklosti in ne bo v bodočnosti nikdar zanemarili svoje dolžnosti, da jih kot svoje sinove brani. Ker je treba to apostolsko delo opravljati po rudnikih, tovarnah, ladjedelnih in sploh povsod, kjer so zaposleni delavci, in zahteva včasih žrtev, naj se katoliški delavci spominjajo, da je dal Jezus Kristus ne le zgled dela, temveč tudi trpljenja.

Potreba sloge. 71. Vse sinove Cerkve in Naše kateregakoli stanu ali naroda, katerekoli skupine, religiozne ali laiške, zopet in zopet nujno opominjamo, naj bodo, kar le moči, složni. Že večkrat so Naše srce z bolestjo napolnili prepričanja med katoličani, ki nastanejo dostikrat iz praznih vzrokov, a imajo neredko žalostne posledice, ko se bore med seboj sinovi iste matere Cerkve. Tako dobe prevratni ljudje, ki jih sicer ni toliko, usodno priliko, da te prepire nete in dosežejo to, česar si tako žele, da namreč katoličane druge proti drugim nahujskajo. Dasi se bo zdel komu, ki dogodka naših časov le površno motri, ta Naš opomin nepotreben, ga vendar ponovimo radi njih, ki ga niso razumeli ali ga niso hoteli razumeti. Tisti, ki nete prepire med katoličani, si nalagajo strašno odgovornost pred Bogom in Cerkvijo.

(Dalje.)

„Ciganski otrok!“

Lep jesenski popoldan je bil! Solnce je pripekalo in ogrevalo zemljo z svojimi toplimi žarki! Ljudje so spravljali svoje zadnje pridelke iz polja. Bila sem sama v svoji sobici, nikogar ni bilo, ki bi me motil pri mojem delu. Sklonjena nad ročnim delom, sem se vsa razmislila vanj! Ure in ure so mi potekale kakor trenutki! Iz te razmišljenosti me prebudi pred vrati lepo ubrano otroško petje, spremljano na kitaro. Dolgo sem poslušala nežne glasove, dokler niso popolnoma utihnili! Takoj sem spoznala, da poje ciganka! Vstanem toraj in grem, da ji podarim milodar. Ko sem dospela do sobnih vrat, so se ta naenkrat odprla, in pred mano je stala v tanki raztrgani obleki, deklica dvanajst do trinajst let stara, s prekrasnimi črnimi očmi, zroča mi neprestano v obraz. Dolgi črni kodri so ji segali čez ramena, bila je ta deklica tako lepa v svojem uboštvi, da nisem mogla odmakniti pogleda od nje! S tihim, komaj

VEZ LÜBEZNI Z NAŠIMI
IZSELJENCI V TÜJINI.

Pisma naših iz tujine.

Tigy, 18. IX. 1937.

Velečastiti gospod vrednik! Dovolite, da se palik malo pri Vas oglašim. Sezna, da je že za nami nekoliko dni, a vseeno mi je šče v dobrom spomini naš lep sestanek. Potek našega dneva bi Vam rada v celoti opisala, pa nemorem, ar so mi dnevi že štetí. Bom pa samo na kratko, oprostite.

Tak je bilo: Že včasi po beloj nedeli so me vnoži spitali: kda bom pali tak srečni i veseli, kda pride tisti srečen trenutek, slov. sv. spoved, slovenska predga, lepe slovenski pesmi i tisto nedopovedljivo veselje. Kda bo prišo lübi Jezus v naša siromaška srca. Veliko je bilo hrepenje i težko pričakovanje. — Vlač. gospod Fr. Orešnik so mi oblübili, da bomo meli lepí sestanek na svetek Marijinoga imena, 12. septembra. Dobro, velko veselje za nas vse. Včasi sem razposlala vabila, kak tñdi Vam poročilo v Vaš cenjeni list „Novine“. Ništerni so se včasi odzvali vabili, drugi poznej. Vse se je lepo pripravljalo. Vej to so najlepši dnevi za nas, ki nas je usoda v svet prignala. Življenje naše brez duhovne pomoči je kak den brez sunca.

Vlač. g. Franc Orešnik so prišli v Tigy že 4. septembra. Srečanje je bilo jako veselo. Tak smo se že v nedelo popoldne vküper zbrali, ki smo tñ v bližini. V veseloj družbi se nesmo kisilo držali. Med tñdnom pa so hodili okoli obiskat svoje domačine, po jako dugi potaj. Njihov obisk je napravo globoki vtis na vsakoga. Sami so pripravljali, da bi bilo zaistino lepo v nedelo 12. sept. Pa resan prišlo je nad 70 Slovincov v Tigy k sestanki. Ne so se bojali trüda, prišli so daleč, daleč. Eden je prišao nad 450 km., ednih par nad 150 km., ostali pa 60—20 km. daleč.

Vlač. g. Orešnik so spovedavali že v soboto večer pred 8 vöröv, bilo nas je 13 Slovincov. Drugi so pa prišli v nedelo že na vse rano. Spovedavali so do pol ednajste vöre. Potom je bila predga, zaistino v srca segajoča. Z veseljom smo jo poslušali. Toda — žao, da se je veselje spremenilo v žalost. Na konci predge so se poslovlili od nas, za vedno. Srca je napolnila bridkost, bridke suze so zalivale oči. Predgo so končali s tem: „Lübite se med sebov, lübite se, otrociči moji, lübite se, lübite se!“ Nato je bila meša s skupnim sv. obhajilom. Spevali smo lepe slovenske pesmi. O, da bi nas Vi vlač. g. vrednik čüli, kak lepo so donele iz slovenskih mladih grl. Ne smo meli nikše vaje za spevanje, pa vsaki je iz svojega kraja prišao, pa nazlúk tomi nej bilo pomote. Pred sv. obhajilom smo molili skupno obhajilne molitve i tñdi po obhajili. Potom smo pa spevali: „O,

slišnim glasom me je zaprosila za milodar. „Kdo si dete, ki tako samo hodiš po svetu?“ sem jo vprašala! „Ja nimam ne otca, ne majčice, mila moja!“ Ob teh besedah se je izvil iz njenih prsi globok, težek vzdih. Povabila sem jo k sebi v sobo. Neprestano mi je zrla v obraz, ter mi odgovarjala na vsa moja vprašanja, kratko in jedernato. Kdaj Ti je umrla mamica? „Imala sam več osam godina!“ Tako nimaš več nikogar od svojih dragih? „Ne, mila moja, tužan je moj život!“ Zasolzilo se ji je oko!

Čez nekaj časa sem jo znova zaprosila, naj mi še kaj zapoje. Segla je po kitaro, ter začela peti! Pela je s takim globokim čuvstvenim glasom, da sem bila do solz ganjena! Tožba in bolest, je donela iz vsake njene besede! Bridka žalost je objela vso njeno dušo, po njej, ki ji je dala življenje; nemo sem zrla tega zapuščenega otroka, ko je dospela do kitice:

„Zapustila samo si mi na tem svetu, za tabo majka, mi oko rosi,

srečna duša blagor ti“. Da zaistino srečne duše, kelko jih zdihava, hrepeni po Jezusi, pa zobston so njihovi glasi i zdihlaji. Po meši smo se fotografirali i nato odišli k obedu i župnišče. Med obedom je bilo malo šale ino spevanja. Po obedu pa so vlač. g. Orešnik držali lepí govor i se šče ednok poslovlili od nas. Končali smo z rečmi: „Hvala lepa vsem za vse i na svidenje“. Med govorom so nam priporočili v molitev bodočega duhovnoga pastira. Večernice so bile ob 3 vöri popoldne. Molili smo skupno rožni venec. Po vsakoj desetino smo spevali edno Marijino pesem. Po rožnom venci smo molili litanije Matere bože. V molitvaj smo se spomnili tñdi na Vas, našega bodočega duhovnika i vseh drugih nam oseb i molili smo vsem tem za vse potrebe. Potom smo pa spevali blagoslovno pesem: Najsvetejši Tebe počastimo... Za tistim pa šče lepe Marijine pesmi. Po večernicaj smo pa spevali pred župniščem narodne pesmi. Tisto je pa bilo nikaj zaistino veseloga. Dečki i mladi moški so jih vrezali ednih par, tak, ka se vse zibalo. Šče bi radi več spevali, da pa vöre so prenašlo šle. Malo pogovora šče, pa je bio konec vsemi, razišli smo. Osvedočena sem, da nišče se ne vrno domo s slabim spominom. Najbrž je pa bio te sestanek tñdi zadnji tak veseli. Mogoče pa tñdi, da se šče što sreča kdaj v lepom Tigy. Da bi pa vsi prišli kda tak nazaj vküper, kak 12. septembra, toga pa že ne bo. Oblübito si, da bomo v dühi vsikdar vküper. Tñdi vreme je bilo šče zadosta potrpežljivo z nami, tisti den. V soboto je sploj deževalo, proti večeri pa nas je že začelo skrbeti, kak bomo obhajali naš svetek. Na zadnje smo pa vse prepustili božoj voli. Pa glej božo dobroto, vreme se je zjasnilo, čeravno je bilo nikelko hladno.

Prilagam Vam tñdi edno fotografijo, kak znak lübezni i hvaležnosti do Vas, vlač. g. vrednik. (Bog povrni Vr.)

Ob konci pa šče, sprejmite vnožni lepíh pozdravov od Vaših rojakov. Rada bi Vam poslala tñdi podpise, pa žalibog, nemrem. Reči neso sestavljene najlepše i tñdi slaba je pisava. Pa znate, jako se mi müdi i mam vnožni skrbi. — Iskreno Vas pozdravlja v Kristuši: Farkaš Anica.

Tü pa šče napišemo par reči vlač. gospodi Fr. Orešniki, v zahvalo i slovo, ar jim vüstmeno nesmo mogli.

Zahvalüjemo se Vam, vlač. gospod, iz src globin, za vse Vaše lepe nasvete i opomine, štere smo slišali iz Vaših vüst. Kak srečne smo se počütili vsakokrat, je nedopovedljivo. Zaistino, srečne nas je včino Vaš obisk. Žao, da je bio zadnji 12. septembra. Vaši obiski so bili še zadosta gosti, koraki pa ne prelehki. Pa vendar ste prišli z lübezni punim srcem, z sme-

zakaj o majčica premila, nemorem biti, kjer si ti“,

nisem se mogla premagovati več, ljubeče sem objela nesrečno deklico, ter jo srčno poljubila, na belo čelce! Tisti hip, pa so se — njene ročice krčevito oklenile mojega vrata, ie radostna je vzkliknila! „Tako me je ljubila, moja majka!“ Nekaj časa sva se še prav srčno razgovarjali, nato pa je vzela slovo od mene. Obljubila mi je, da me čez leto, ko jo bo vodila pot po naših krajih, zopet obiše! — A ni je bilo! Leto je minulo, sedem dolgih je že prešlo od tistega dne, kar me je ona obiskala. Ciganske sirote prihajajo in odhajajo, proseč daru ali nje ni nikoli med njimi! Kje hodi, kje blodi, zapuščeno nesrečno dekle! Mogoče je našla kje plemenito dušo, pri kateri je našla varno zavetje, ali pa mogoče tava okrog brez tolažbe in srčnega miru??

Mogoče pa je že našla poslednji počitek in uteho ob strani ljubljene majčice! — Bog ve! — Bog ve! — Vika Razlagova.

hlajočim se obrazom. Da bi Vam poplačali vse to, so preslabe naše roke. Oblübito Vam pa, da Vam vrnemo; lübezen, za lübezen. Vsemogočni pa Vam naj bo bogat plačnik že zdaj, na tom sveti, na drugom, pa z večnov srečnov ino naj blagoslovla Vaša pota, da vsaka žrtev Vam rodi uspeh. Po vztrajnom i vestnom deli pa venec slave i palmo zmage.

Zapoved dano nam v slovo, bomo ispunjavali. Reči, ki so bile tak prijazne, tak prijetne, bomo ohranili v naši srca i se po njih revnali.

Lepi reči, ki bi Vam jih izrekli, kak v zahvalo i slovo, — izbrati neznamo. A edno Vam zagotavljamo: molili bomo za Vas! Še ednok za vse: hvala i z Bogom! I, na svidenje indri.

Vaši hvaležni, tižinski i okoliški Slovenci.

Na konci toga pisma se pa tñdi jaz poslavlam od Vas. Nevem, či bom Vam mogla kda več pisati. Prosim Vas, pa tñdi se me spomnite včasi kaj v molitvaj, da bom verna Gospodi v oblübi, ki sem Njemi jo naredila. To je, da 1. oktobra stopim v samostan č. sester, usmiljenk, sv. Vinc. Pavlanskoga v Parizi. I če bo boža vola, poznej, šče dale, v tüje i dalne tak zvane divje kraje v Afriko, kak misijonarka. To so moje žele i moje hrepenenje. V domovino pa se najbrž nikdar več ne vrnem. Iz lübezni do Boga bom vse zapustila. Dozdaj sem bila pri ednoj dobroj krščanskoj družini 3 leta i 6 mesecov. Srčno Vas pozdravlja v Kristuši, pa pravi z Bogom i na svidenje nad zvezdami!

Farkaš Anica.

(Bog blagoslovi tvoj junaški stopaj, moje molitve te bodo vsikdar i vsepovsedi sprejavale. — Vrednik.)

I 656/37 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 15. Novembra 1937 ob pol 11 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška k. o. Melinci vl. št. 716 B 2 1/2ica parc. št. 488/58 gozd. Cenilna vrednost: Din. 1.200, vrednost pritlikline: „najmanjši ponudek: Din. 800

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpoznejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča. Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 11. okt. 1937

I 607/37 - 10

Dražbeni oklic.

Dne 22. Novembra 1937 dopoldne ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin. Zemljiška knjiga k. o. Kobilje vl. št. 38 B 23 parc. št. 706 vinograd travnik, parc. št. 788 vinograd travnik sedaj obe parceli združeni ter v naravi vinograd in travnik brez kleti in stiskalnice, vl. št. 51 B 18a parc. št. 477 njiva, vl. št. 82 B 48a parc. št. 157 travnik, vl. št. 260 B 34a parc. št. 588 njiva, vl. št. 277 B 42a parc. št. 213 njiva, parc. št. 639 travnik, vl. št. 324 B 35a parc. št. 582 njiva, sedaj do 1/33inke travnik, vl. št. 325 B 34a parc. št. 614 njiva, sedaj do 1/33inke travnik, vl. št. 326 B 19a parc. št. 496 njiva in travnik parc. št. 505 vinograd travnik sedaj njiva in travnik, vl. št. 327 B 32a parc. št. 763 vinograd sedaj tudi travnik do 1/33inke, vl. št. 612 B 6a parc. št. 31/5 stavbišče sedaj travnik in vinograd, vl. št. 777 B 19 parc. št. 62 hiša št. 105, dvorišče in vrt, zavezana stranka uživa le zemljišče ki predstavlja njivo in travnik ni pa lastnik stavbe, dvorišča in vrta, vl. št. 323 B 34a parc. št. 72 vrt, sedaj ledina z grmovjem, vl. št. 502 B 1020a parc. št. 328/1 gozdič pašnik, vl. št. 540 B 122a, 1211a parc. št. 558 pašnik, k. o. Dobrovnik vl. št. 342 B 4a parc. št. 1102b travnik. Cenilna vrednost: Din. 32.190 najmanjši ponudek: Din. 21.469.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpoznejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča. Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 22. okt. 1937.

I 407/37 - 7

Dražbeni oklic.

Dne 22. Novembra 1937 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Bistrica vl. št. 575 B 15c B 19c hiša št. 11 dvorišče in vrt, sedaj stavbišče brez hiše in vrta, vl. št. 758 B 11c parc. št. 965 njiva. Cenilna vrednost: Din. 1107 vrednost pritlikline: „najmanjši ponudek: Din. 738.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpoznejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča. Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 18. okt. 1937.